

Ankestyrelsens principafgørelse D-13-04 om varighedsbegrænsning - arbejdsprøvning - arbejdsevne - ressourceprofil - dagpenge

Resume:

Der forelå fortsat uarbejdsdygtighed, når der efter en langvarig sygemelding var behov for hensyn-tagende arbejdsprøvning på nedsat tid i en periode.

Reglerne i arbejdsevnebekendtgørelsen skulle anvendes ved afgørelse af, om det var nødvendigt at gennemføre arbejdsprøvning eller andre afklarende foranstaltninger med henblik på at afklare arbejdsevnen, således at dagpengeperioden kunne forlænges op til 2 gange 13 uger.

Da reglerne i arbejdsevnebekendtgørelsen ikke var anvendt, forelå der tilsidesættelse af en garanti-forskrift, som medførte ugyldighed, idet der ikke konkret var særlig grund til at se bort herfra.

Love:

Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats - lovbekendtgørelse nr. 419 af 10. juni 2003 - § 2, nr. 5

Lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel - lovbekendtgørelse nr. 761 af 11. september 2002 - § 5 og § 22, stk. 1, nr. 2

Lov om sygedagpenge - lov nr. 563 af 9. juni 2006 - § 27, stk. 1, nr. 2 og § 7

Sagsfremstilling:

Kommunen traf afgørelse om ophør af sygedagpenge ved varighedsbegrænsningens indtræden.

Kommunen henviste til dagpengelovens § 5. Det vurderedes, at dagpengemodtageren kunne stå til rådighed for arbejdsmarkedet i bred forstand, eventuelt med skånehensyn, idet hun ikke skulle anvises tungt rygbelastende arbejde. På trods af, at hun kunne stå til rådighed for arbejdsmarkedet i bred forstand blev hun tilbudt arbejdsprøvning. Formålet var, at hun ville have mulighed for en langsom opstart i arbejdstid med mulighed for optrapning til 37 timer ugentligt og mulighed for at bevise rådighed for a-kassen.

Efter at det ikke var lykkedes at etablere arbejdsprøvning forud for varighedsbegrænsningens indtræden blev dagpengeudbetalingen standset.

Nævnet tiltrådte kommunens afgørelse. Nævnet bemærkede, at det ikke var relevant, om der var behov for arbejdsprøvning.

Sagen blev behandlet i principielt møde for at afklare, om der var grundlag for at standse dagpengeudbetalingen, når kommunen skønnede, at den sygemeldte havde ret til arbejdsprøvning.

Afgørelse:

Kommunens afgørelse om standsning af dagpenge blev ophævet.

Ankestyrelsen ændrede således kommunens og det sociale nævns afgørelser.

Kommunen skulle træffe afgørelse om, hvilke beløb, der var ret til i dagpenge, og i hvilken periode de kunne udbetales.

Ankestyrelsen fandt, at dagpengemodtageren fortsat var uarbejdsdygtig ved varighedsbegrænsningens indtræden.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at dagpengemodtageren havde søgt om arbejdsprøvning, og at kommunen havde truffet afgørelse herom i forbindelse med kommunens stillingtagen til, om der var grundlag for at forlænge dagpengeudbetalingen. Der henvises særligt til, at der efter dagpengelovens § 22, stk. 1, nr. 2 kunne ske forlængelse, hvis det blev anset for nødvendigt at gennemføre arbejdsprøvning eller andre afklarende foranstaltninger med henblik på at klarlægge den sikredes arbejdsevne, således at dagpengeperioden blev forlænget op til 2 gange 13 uger.

Ankestyrelsen fandt således, at kommunen ved behandlingen af sagen skulle have anvendt arbejdsevnebekendtgørelsens regler.

Da reglerne i arbejdsevnebekendtgørelsen ikke var anvendt, forelå der tilsidesættelse af en garantiforskrift, som medførte ugyldighed, idet der ikke forelå særlig grund til at se bort herfra.